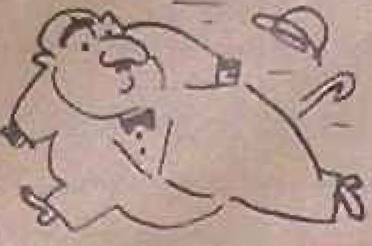
NUH DER PEYGAMBER DEMEZ

25 OCAK 1950

SENE: 1 SAYI: 13

NUHUN Gemisi

Çarşamba Günleri Çıkar ★ HEDİYESİ 10 KURUŞ ★ Siyasi Mizah Dergisi

MEMLEKET DAVALARI NASIL HALEDİLİYOR?

(Tablo 1. Bir ilim cemiyetinde):

— Kâğıd dâvası hallolunmadan demokrasi olamaz. Ben kâğıdı...

— Evvelâ ev sahipleri işi hallolunmalı, ondan sonra demokrasi. Benim apartımanım...

— Hayır, en mühimmi matbaa meselesidir. Ben matbaamda...

— Arazi sahiplerinin dâvası hal lolunmadan demokrasi dâvası ne demek. Ben arazimden...

(Tablo 2. Başbakan kalabalık bir yerde memleket dâvasını anlatmaktadır.)

— Partimiz halkçıdır. Halkçı olmak milletin iradesini temsil etmek demektir. Milletin iradesini temsil etmek, millî gayeye hizmet etmek demektir. Millî gayeye hizmet etmek, millî gayeyi tahakkuk ettirmek demektir. Millî gayeyi tahakkuk ettirmek basın hürriyetini tahakkuk ettirmek (alkışlar, uzun uzun alkışlar) Basın kanununu tatbik edeceğim. Ağız açanları mahvedeceğim. Sağa bakanları yok edeceğim, sola bakanları uçuracağım, ileri bakanları...

(Tablo 3. Ticaret Bakanı basın konferansında).

— Açık varmış bütçemizde. İmkânı yok. İsterseniz hesap edelim: 2 kere 2 ne eder? Dört değil mi? 4 den 1 çıkar. Ne kalır? 3. Bunu unutmayın. Hani bir tiraj hakkımız var ya, 37 milyon liralık. Onu ikiye taksim edin. Ne eder? Takriben 20 mi? Demin hani bir 3 vardı ya, onunla çarpın. Ne eder? 50 mi? Siz toparlak hesap 70 deyin. Açığımız ne idi? 150 milyon mu? Çıkarın yetmişi. Ne kaldı? Toparlak hesap 75 değil mi? Demek ki açığımız öyle denildiği gibi 150 milyon değil.

— Peki, gerisi...

— Ha, durun. Bir kere bizim istatistiklere güven olmaz.

— Yaşa!!!

— Sonra otomobilleri, traktörleri saymayın. Çünkü, bunlar yürüyen eşya, tesbitine imkân yok. Naylonu da saymayın. Görünür görünmez bir şey. Bunlar aşağı yukarı 25 milyon eder. Onu da çıkarın, kaldı mı 50 milyon açık? O da ha kapandı, ha kapanacak. Belki de kapanmıştır bile. Bu hususta telefon bekliyorum.

— İşsizliğe ne buyurursunuz?

— Normal.

— Parasızlık.

— Tabii.

— Malların satılmaması?

— Olabilir.

— Hayat pahalılığı?

— Mümkün.

— Ticaret?

— Üzerindeyiz. Telefon bekliyorum.

(Tablo 4. Her hangi bir siyasi lider, muvafık veya muhalif, nutuk vermektedir)

— Peygamberimiz buyurmuşlar ki, hayrel'umuru evsatuha. Yani her şeyin ortası iyidir. Her iki tarafa da geçmek mümkün olur. Ya eyyühel müslimin, 'İnnallahe layüslihu amel elmüfsidin. İşte müslümanlar, başkanımız günlerden beri Anadoluda Allahın bu emrini teblig ile meşguldür. Nuru ilâhi ile mücehhez olan o adam envarı kâinat eylemektedir. Beş vakit namaz bizden eksik olmaz. Huu Allah. Atatürkün mütevellisi olan Partimiz Peygamberimizin şu mübarek hâdisine uyarak...

(Tablo 5. Demokrat Parti içtimaında).

— Biz husumet demedik. Hususi ümmet dedik. Onlar husumet anladılar. Bu iş torunlarımızın torunlarına kadar sürse vallahi de billahi de bir an iktidara karşı husumet beslemiyeceğiz...

(Tablo 6. Anadoluda başka bir yerde başka bir nutuk)

— Bize çok geziyorsunuz diyorlar. Çok gezen mi bilir çok okuyan mı? Fakat husumet kararının için de kaba surette gizlenen zihniyet hükûmetin gözünden kaçmıyor.

(Tablo 7. Bir C. H. P. toplantısında).

— Partinizin daha uzun zaman

(Devamı 4 de)

Geç kaldınız!

Geçenlerde Demokrat milletvekillerinden Bay Senihi Yürüten, lüks otomobil, israf, falân filân derken, sözü Marşal yardımına getirip: «Bu borcun altından torunlarımız bile kalkamıya-cak!» demez mi. Hemde Meclis kürsüsünden:

Arkasında Devlet Bakanı Cemil Barlas'da, kaş yapayım derken, göz çıkardığının farkında bile olmadan: «Biz Marşal yardımının hesabını meteliğine kadar veriyoruz!» buyurmazlar mı...

Hani şecaat arzederken dive bir söz vardır...

Ama işe bakın ki kimse de çıkıp, şöyle demedi. Bay Yürüten'e: «Torunlarımızın ödeyemeyeceği bu borçlar milletin sırtına yükletilirken zatı devletleri yine milletvekili idiniz. Bu gün söyledikleriniz o gün söyleyip, kapitülâsyonlara rahmet okutan bu sözün ona yardım anlaşmalarının kabulüne, niçin mâni olmağa çalışmadınız?» Ve bay Barlas'a dönüp:« Amerika'ya hesap veriyorsunuz demek. Ama yabancı bir devlete hesap vermek zorunda olan hükûmetler tam müstakil sayılamaz. Hani bu damları istiklâlimizi korumak için kabul etmiştik.

Demek o ateşli nutuklar, istiklâlimizden, toprak bütünlüğümüzden en ufak fedakârlığı yapmaktansa ölümü bin kere tercih ederiz!» demeler, hep blöfmüş sayın. Bakan.

Millî dâvalarda her fırsat ta hassas olduklarını iddia eden aydınlarımız ve gençlerimiz, millî hâkimiyetin bu kadar açıkça ihlâl edilmesine ne buyururlar acaba?

NUH

SİRER'in kulakları çınlasın

Adana genel evleri grev halinde (gazetelerden)

Belediyenin genel evlerin alış verişini akşam 21 e tahdit etmesi üzerine Adanadaki genel ev sahipleri ve sermayeleri dükkânlarının kepenklerini halka kapatmıya ve belediye isteklerini kabul edinceye kadar greve detmeğe karar vermişlerdir.

Sirer'in kulakları çınlasın!

Bir kere yer edeyim gör neler edeyim

Amerikalı uzmanlardan sonra memleketimize Amerikan sermayesi gelmek istiyor. Bizim ne kadar misafir perver bir millet olduğumuz dillere destan. Yalnız biraz garanti istiyorlar. Yanlış anlaşılmasın bu itimatsızlık tan değil, sadece alışkanlıktır. Hele Amerikan sermayesi bir gelsin neler olacak?

Oh gel keyfim gel. bak bir kere yer edeyim, ondan sonra gör neler edeyim.

Hikâye meşhurdur: Ayrık otu bir bağ kenarına gelmiş bana bir parça yer ver ne olur demiş Bağ kendisinden emin. Ayrık otuna bakmış, hatırını kırmamış, aradan bir zaman gecince ayrık otu bütün bağı kaplamış. Bağı bir huzursuzluk sarmış. Bağ ayrık otuna: «Beni rahatsız ediyorsun birazcık da bana imkân ver demiş.» Ayrık otu da «Rahatsız oluyorsan çıkıp gitmekte serbestin» cevabını bağa yapıştırıvermiş.

Ayrık otu misillü misafir kapı dışında yatar.

Yavaş atın tekmesi

Amerikan yardımının aşikâr olan sömürgeci gayesini maskelemeye çalışan satılmışlar, yıkıcı faaliyetlerine devam ededursun! Bazı münevverler gün geçtikçe hakikatleri görüp, halkımıza aksettirmeye başlamışlardır. Aşağıdaki yazı 20 ocak tarihli «Mizah» gazetesinin «Başköşe» sinden aynen alınmıştır.

Muhterem Marşal plânının feyizli neticeleri sökün etmeğe başladı. Birleşmiş Milletler iktisadi konseyi kararları gereğince, birçok milletler gibi biz de yünlü kumaş istihlâkimizin bir kısmını ithal yoliyle sağlıyacakmışız. Ama bizim ithal nisbeti yüzde elli sularında. Öteden, pahalı buldukları için, dış piyasadan hiç kimse Sümerbank mamullerine metelik vermemiş. İthalât başlayınca mahut 20 milyon metre kumaş iç piyasa da da sarfedilemiyecek...

Vaktiyle köylünün biri İstanbula gelmiş. Padişahın Cuma namazına gideceği bir saatte tesadüfen yol üzerinde bulunmuş. Selâmlık resmi başlayıp da Hünkâr arabasında geçerken, tesadüf bu ya, atlardan biri, tam önüne gelince, başını köylüden tarafa çevirmiş. Adam köyüne döndükten sonra bir kibir, bir tafra ki sormayın: Fakirliğine rağmen azametinden durulmuyor... Yabancılardan merak edip soranlara, muhtar:

— Ona, Baktıoğlu derler. Bir vakitler padişahın atı ona bakmıştı. Mühim adamdır ha... demiş.

Biz de Baktıoğluna döndük

Hâlâ işin böbürlenme tarafındayız ama, bu sefer galiba atın nalları görünmeye başladı...

MİZAHÇI

Amerikan delegesi mi, Türk delegesi mi

Hani bir zamanlar gazetelerin «Genç Bakanlarımız-dan» diye öğdüğü, sonradan yuvarlanması üzerine, ayağının altına Nihat Erimin karpuz kabuğu koyduğu rivayetleri dolaşmış olan eski bir Ulaştırma bakanımız Kasım Külek vardı Amerikada tahsil etmiş olan bu Çukurovalı toprak ağası «Amerikanın sesi» radyo istasyonundan Türkiyeye hitap etti.

Hissedarı bulunduğu ithalât ve ihracat şirketi sayesinde Marşal yardımı plânın dan evvel çuval dolusu para kazanan müşarünileyh Amerikayı ve Amerikalıları metede metede bitiremiyor. Kendi rivayetine göre, Amerikalılar infirattan ayrılmışlar, dünya işlerile ilgilenmeğe başlamışlar. En cahil sokak adamı bile dünya meselelerinde geniş vukuf sahibi imiş.

Halbuki, Yeni İstanbul gazetesinin Amerikada bulunan Amerikalı muhabirinin yazdığı bir mektuba göre,

(Devamı 4 de)

NUH çarpıyor: 2

Geçen pazar «Cumhuriyet» de çıkan yazısında, Falih Rıfkı Atay, Bolşeviklik ittihamının koyu milliyetçi maskesine ustaca ve sinsice bürünmüş kıdemli yobazlar, kapkara softalar ve iflâh olmaz, zındıklar tarafından bir silâh olarak kullanıldığını» açıklıyor ve «memleketin hemen bütün açık, ileri, ve inkılâpçı fikirli evlâdlarının bu silâhın arkadan taarruzuna uğradığını» belirtiyordu.

Ne gariptir ki, Derviş Vahdeti'nin Babıâli caddesindeki meşhur şerrülhalefi, yukarıdaki satırlarla ayni günde çıkan mahut tekkenamesinde, «Nuhun gemisi» ne karşı bir sürü tezvirlere yeltenerek, Falih'in isabetli iddialarını teyit ve tevsik ediyordu.

Şüphesiz, biz «Kısakürek» zirzopunun tekkenamesinden, böyle bir tecavüzü, böyle bir tasallutu, böyle bir jurnalı beklemiyor değildik. Daha doğrusu, Türk kızlarının iffet ve namusuna sataşmağa, Türk gençliğinin şeref ve ahlâkına tükürmeğe, hattâ büyük Türk Atasının henüz yaptırılmamış mezarına kusmağa ve memleketin bütün ileri hamlelerine ulu orta küfür savurmağa yeltenen bu yeşil kuyruklu Babıâli canavarından, bundan başka bir şey beklemiyorduk.

Şayet Türk mahkemelerinin, ve akliye klinikleri nin bu gedikli firarisi, iğrenç tasallutuna sadece bizi hedef tutmuş bulunsa idi, şimdi şu satırları yazmayı ta-

(Devamı 4 de)

işçiler ne düşünüyor

Molla Sirer zamanında verilen ders - Bir sendika başkanı arkadaşlarını H. Uran'a nasıl sattı

Çalışma Bakanı Şemseddin Sirer, Mecliste göğsünü ger gere iddia ediyordu:

— İşçi sendikalarının yüzde 98 i greve taraftar değildir. Amerikada amme hizmeti gören işçilerde grev yapamazlar. İşçi devleti olan Rusya da dahi grev yoktur. Biz greve taraftar değiliz!

Bakanın sözleri işçiler arasında ne gibi akisler bıraktı: Bunu öğrenmek için işçi semtlerinden Ayvansaraya gittim işçileri soruya çekeceğime onlara kulak vermeyi daha doğru buldum.

Meğer işçiler de tam kıvamında imişler. Yüksek sesle konuşuyorlardı.

Uzun boylu bir işçi konuşuyordu:

— Biliyorsunuz ki iyi niyetlerle bu sendikayı kurduk. Meğer merkez yönetim kurulu başkanımız kuzu postu giymiş C. H. P. li bir kurtmuş Hilmi Urana bir rapor göndermiş demiş ki: «Beyefendi 10 bin işçiyi solluktan kurtardım sağa çektim, bizim, Mukaddes partimizin avucu içine aldım». Herifçi oğlunun bu marifetine karşılık, bizim genel başkana C. H. P. nin İstanbul idare heyetinin yedek âzâlıklarının yedekliğini vermişler. İşte arkadaşlar bize karşı kendini işçi gösteren fakat hakikatte C. H. P. nin üye avlamakta kullandığı bu sıska olta hakiki hüviyetini göstermiş oldu.

Artık biz bu gibi sahte işçilerle iş birliği yapamayız.

Bu işçinin etrafını alan 10 kadar mensucatçı arkadaşlarını desteklediler ve:

— En iyisi mensucatçıların Ayvansaraydaki başları olan sizler hep birden istifa edin; Sonradan elbirliği ile başımızın çaresine bakarız.

Kısa boylu esmer bir işçi nutuk verir gibi söze başladı:

— Biliyorsunuz arkadaşlar bakan Sirer bizlerin greve taraftar olmadığımızı söyledi. Ona bu ilhamı veren bugünkü İstanbul işçi sendikaları birliğidir. Hepsi de patron vekili mevkiinde olan bu 300 er lira aylıklı işçiler çalışma bakanı ne istiyorsa dervişine diz çökmüş mürit gibi «Hay Hay» diye kavuk sallıyorlar. Halbuki 70-80 lira alan 70 bin İstanbul işçisi sesini duyuramıyor. Buna rağmen biz grev hakkı istiyoruz. Eyüpte bir Halil amca var komserlikten emekli şimdi işçilik yapıyor işsizlik mitinginde bangır bangır bağırıyordu: Grev olmazsa işçi kendini koruyamaz diye.

Bu sırada bir işçi yırtık kundurasını sardığı bir gazeteyi açtı:

— Bakın bakın dedi hatırıma geldi birliğin çıkardığı. Hür Bilek gazetesinde Ahmet Topçunun bir yazısı var nasıl olmuşta neşretmişler okuyunda görün.

İşçiler çamurlu ve buruşuk gazeteyi iyice açtılar. Ahmet Topçunun Ankaralı bir işçi bozmasına verdiği cevabı okudular. Bu işçi diyordu ki: «Sınıflı bir cemiyette yaşıyoruz. Sınıflar kendi menfaatlerini korurlar. İşçi sınıfı da cemiyetlerde ancak grev yolu ile iliğine kadar sömürülmekten korunur.»

İşçiler arasında dobra dobra konuşan bu sendikacıya karşı takdir duygularını açıklıyanlar oldu.

Hür Bilek gazetesinin bu yazıyı neşretmesindeki gizli maksadı aralarında görüldü, yaşlı bir işçi düğümü çözdü.

— Sebebi şu arkadaşlar dedi; zorla satıldığı halde okunmayan bu gazetede bu yazının çıkmasile şu gazetede bu yazının sırıtması şu gayeyi güdüyorlar. Demek istiyorlar ki; işçiler serbestçe fikirlerini yayarlar ve böylece zevahiri kurtarmak isterler. Haddizatında Ahmet Topçunun bu fikirlerini işçiler arasında yaymaya çalışan birisi görülürse hemen onu polise teslim ederler. O işçinin başına gelenler pişmiş tavuğun başına gelmez. Bu sırada iki işçi ellerinde Son Posta gazetesi bu gruba yaklaştı zayıf ve sarışın olanı.

— Duydunuzmu arkadaşlar dedi yeni bir işçi sendikası kuruluyormuş Halk Partisinin vesayetinden uzak kalan sendikalar birleşmişler.

Bütün işçiler sevinçlerinden ağlayacak gibi oldular!

Yaşlı ve dişleri kalmamış bir işçi bağırdı:

— Yaşasınlar be dedi. Ümidimi kesmemekte haklıymışım demek artık bıçak kemiğe dayandı. Kendi kendilerini idare eden ve sadece işçi menfaatini koruyan bir işçi birliğimiz olacak"

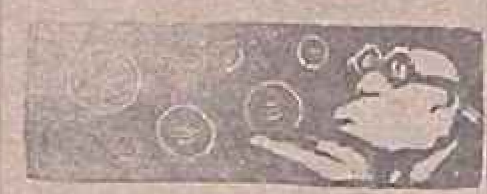
Esmer ve kısa boylu işçi yine:

İsteğimiz şudur: İnsan gibi yaşamak, dünya nimetlerinden en az iş verenler kadar faydalanmak ve iş bulma hürriyetimizin, grev hakkımızın tanınması.

Yanlarından ayrılırken doğacak yeni teşekkülün işçilere faydalı olmasını candan diliyorum.

Haftanın Balonları

Vatan - Bir kuduz köpek

Nuh - Bir tane olsa balla besleyeceğiz...

Son Telgraf - D. Parti demokrasiye biat'i kabul etmiyor...

.Nuh - Neuzubillah kafirdir...

Son Telgraf - Memlekette zorbalığa asla imkân bırakılmayacaktır...

Nuh - C. H. P. tasfiye mi oluyor?

Akşam - Soğuğa mukavemet.

Nuh - Bizde kalmadı...

Yeni İstanbul - Başkan Turnam maliyecilerden yardım istedi.

Nuh - Desene, kendisi muhtacı himmet bir dede...

Akşam— Vapurlarda kaçakçılık

Nuh - Bu da Marşal planına dahil her halde!

Akşam - Halk ak'ı da kara'yı da görmek kabiliyetinde.

Nuh - Vah, vah size pılıyı pırtıyı toplamaktan başka iş kalmıyor...

Akşam - Müthiş bir atom bombası...

Nuh - Sevin de kimseye söyleme!

Vatan - C. H. P. müstakil namzetler arıyor...

Nuh - Allah versin!

Vatan - Amerika İsrail'den Suriyenin işlerine karışmamasını istedi...

Nuh - Anlaşıldı Vehbinin kerrakosi! Çiçekli de çiçekmiş yani!

Akşam - İşçilerin hakları...

Nuh — Sizin için oy kazanmaya yarar...

Cumhuriyet - Darülâceze'ye mü racaatlar artıyor.

Nuh - Refahtan, zenginlikten...

GENE Londraya mı gidelim

«Dünyanın tâ Aksayı Şarkında bulunanlar münteha-yı garbiden istihsali servete çalıştığı bir zamanda bizim ticareti hariciyeden bir para istifade edemediğimiz şöyle dursun ticareti dahiliyeyi dahi ...... bütün illere kaptırdık. Buna da sebep olan mahud muahededir. Mesaili bedihiyedendir ki bir memlekette imtiyazlı bir fırka oldukça imtiyazsız fırkalar anınla rekabet edemez. Nitekim, hiç bir vakit zait nakısla müsavi olamaz...

«Ziratta olduğu gibi san'atta dahi vaktile kandi yağımızla kavrulurduk. Hemen her ihtiyacımızı ifa edecek tezgâhlarımız vardı... Onların cümlesi mahvoldu. Bunun sebebi de hiç şüphe yok ki, mahut muahedat ile Avrupalılara verilen hürriyeti ticarettir. Devlet hürriyeti ticareti öyle bir zamanda ilân etmişti ki mülkümüzde sanat ve mârifet tamamile inkiraz halinde idi. O yolda haizi kemal olan Avrupa halkı vatanımıza yığıldı. Mamulâtının nefaseti ve bahaca ehveniyeti cihetile mülkümüzde yapılan şeyleri itibardan düşürdü. Tezgâhlar kapandı. Erbabı san'at, harap oldu.»

Bunları biz söylemiyoruz, Namık Kemal bundan tam 82 sene evvel Londra da çıkardığı «Hürriyet» gazetesinin 10 Ağustos 1868 tarihli sayısında söylüyor. Tarihin ne garip bir cilvesidir ki aynı sözleri bugün de memlekette söylemek günahtır. yasaktır.

İşçinin hakkını yine işçinin k

Geçen hafta Türkiye Büyük Millet Meclisinde işçilere grev hakkı verilip verilmemesi üzerinde münakaşalar oldu. Demokrat Parti adına konuşanlar «verilsin» dediler. Grev hakkının demokrasinin ilk şarlatanlarından biri olduğunu garp memleketlerinde ondokuzuncu asırdan beri bu hakkın tanındığını ileri sürdüler.

Geç kalmış bir müdafaa

«Demokrat Parti nin» bu en temelli demokratik hakkı müdafaa edişi sebebi ne olursa olsun şüphesiz beğenilmeğe değer. Yalnız bu gün bu hakkı, umumiyetle emekçi vatandaşların haklarını müdafaa etmeği oldukça geç hatırlamışlar gibi. Bunun için büyük seçim arifesinde gösterilen bu celâdetin biraz da e'i nasırlıların reylerini kazanmak için gösterilen bir gayret gibi geliyor bize.

Yalnız bundan şöyle bir dört sene kadar evveline dönüp de, aralık ayının bir gününde Türk işçilerinin, hür iradelerile, tamamile cemiyetler kanuna uygun ve hükümetin müsaadesi üzerine kurdukları «sendika» ların bir baskınla kapatılıp, idarecilerinin zindanlara atışı karşısında, bu gün «grev hakkı» nı kanunaştırmak için yırtınıyor gibi görünen «Demokrat Parti mücahidleri dut yemiş bülbül gibi susuyorlardı!

Sussalar iyi: Meşhur sözcüleri (veya gözcüleri) Fuat Köprülü sendikaların «Sıkı Yönetim» tarafından basılmasından bir kaç gün önce, bu neticeyi Halk Partisi hükûmetinden açıkça istemiş ve iktidarı «Kızıllara» göz yummakla suçlandırmıştı. O zaman, «Hâkimiyet milletindir» vecizesinin altında Köprülüyü alkışlayan «Halk Partisi» ekseriyetinin el şapırtısını her halde Türk işçileri unutmamışlardır.

Gelelim yine bahsimize.

Bu acı hatırayı şöyle hafifçe tazeledikten sonra, şimdi yine gelelim Meclisteki grev münakaşaların na. Evet demokrat parti hatipleri maksatlarında samimi olmasalar bile şu grev hakkı işini ortaya atmakla iyi ettiler.

«Millet» çiler de ses seda yok!

Hatırladığımıza göre Millet Partisi ilk kurulduğu zaman işçiye grev hakkı verilmesini programına almış, sözcülerine haykırtmıştı. Şimdi bu bakış Mecliste konuşulurken onlardan kimse bu mevzuda ağzını açıp iki kelime söylemedi. Tabii bu işi ortaya «Demokrat» lar atmış olduğu için görülüyor ya partilerine bile «Millet Partisi» diyecek kadar serdar geçti gibi görünen bu baylar da sırf politika rekabeti yüzünden milletin ana haklarından biri konuşulurken kulaklarını tıkayıp çenelerini kitlemeyi «hamiyeti milliye» lerine uydurabiliyorlar!

Bay Sirer inkilâbcı rolünde

Işittik işitmedik demeyin: Köy enstitülerini baltalıyan, mekteplere

Bereket versin havaya

İstanbul belediye reisi karları tamamen erittikten sonra aşağıdaki mealde bir beyanat vermiştir:

— Belediye temizlik amelesinin hummalı faaliyeti sonunda koskoca İstanbul şehri caddeleri kar ve çamurdan tamamiyle temizlenmiştir. Bu hususta ilgililere teşekkürü bir borç bilirim.

Her halde, ilgililer de havanın lodoslamasına teşekkür etmişlerdir.

Türk işçisi

din derslerini sokan, tanrının günü Musolininin nutuklarını adapte edilmiş lâflarla gazeteleri dolduran, Nazi Almanyasındaki (Arbeit dintz) yani işçi kışlalarına benziyen sözüm ona güdümlü sendikalar kurmaya savaşan Çalışma Bakanı B. Sirer meğer inkilâbcı imiş! İle ve lâkin Bay Sirer'in inkilâpçılığın nasıl bir nesne olduğunu anlamak için grev hakkının aleyhinde bulunurken söyledikleri ne bir göz atmak kâfi: Grev hakkını istemek irtica olurmuş: Devlet

Affa dair

Teşrii masuniyetlerinin kaldırılması mukarrer olan bir çok millet vekilinin yüzü suyu hürmetine nihayet bir genel affın ilân edileceği şayiası matbuatta yeniden dal budak salmış bulunuyor. Bir kaç yıldan beri devre devre af lâfını ortaya atıp binlerce mağdur vatandaşın yüreğini hoplatan matbuatın «oldu, oluyor, olacak» larına artık milletin karnı tok.

Genel affın memleketimiz ve milletimiz için zaruret olduğu yıllardanberi en mürteci unsurlar tarafından bile söylenip yazıldı. Buna rağmen imam bildiğini okumakta devam etti. Şimdi, iş gayri başa düştü diye, muhalifi muvafıkı -hoş hepsi de bir kapıya çıkıyor ya- bu millet vekilleri bir genel af çıkartabilirlerse ne âlâ. Yoksa dünyada af yapmıyan yegâne hükûmet olmak şerefini muhafazaya azmetmiş bulunan C. H. P. den bir af çıkarmak mümkün olmayacaktır.

ku[illegible]u hür sendikalar koruyabilir

si [illegible]kkını Arıyor

işçiyi de iş vereni de korurmuş; grev hakkını istemek Kemalist olmamak demekmiş! Çalışma Bakanının bu görülmemiş anlayışına ve cevaplarına Halk Partisinin en büyük manevracıları bile «pes!» demişlerdir her halde!

Kraldan ziyade kral taraftarı!

Bay Sirer bu duyulmamış buluşlarını saçarken işçiler adına da konuşmayı ihmal etmemiş, sanki onlar namına söz söylemeğe hakkı varmış gibi: İşçi grev istemiyor!» demiş. İşçilerin bu fahri avukatlığı kabul etmiyeceklerine şüphe yok.

İşçi hakkını istiyor.

Netekim Çalışma Bakanının kendi namlarına en tabii hakları nı inkâr etmek gibi garip ve «anti demokratik» gayreti karşısında işçilerderhal seslerini yükselttiler.

Büyük Millet Meclisinde, C. H. P. ekseriyeti tarafından grev hakkının kanunlaştırılmasının reddedilmesi üzerine seslerini yükseltmişlerdir.

Nalıncını keserine benziyen bir kanun

İstanbul işçilerinden İhsan Altınel Çalışma Bakanının iddialarına cevap olarak şunları söylemiştir:

«— Grev lâzımdır. Devlet iş kanuna göre lokavt da yasaktır. Fakat üç dört mensucat fabrikası bu lokavtu yapmıştır. Bu vaziyet karşısında hem işçi, hem de Çalışma Bakanlığı işçinin hakkını arıyamamış ve koruyamamıştır. Ve iş kanununda haftada işçiye 48 saat iş kabul edildiği halde bugün 33-36 saat mesai yapılıyor ki, bu da bir nevi lokavt'dır. Bu bakımdan da Çalışma Bakanlığı işçinin hakkını arıyamamaktadır. Fakat, işveren Çalışma Bakanlığına müracaat ettiği zaman etten bir makine olan insanların çalışmasına müsaade buyururlar. Sayın Çalışma Bakanının grev hakkındaki görüşü doğru değildir. Grev Halk partisi iktidarının aksak işçi politikasına karşı tesirli bir silâh olacağı için ve devletçi oldukları içinbu silâhtan zarar göreceklerinden bütün demokratik memleketlerde kabul edilen bu hakkın üzerine sal örtmek istiyor.»

Hür sendikalar kuruluyor

İşçilerin kendi haklarını koruyabilmek için yüzde yüz kendi malı olan sendikaları olması lâzımdır.

İstanbul işçileri bunu anlamışlar ve hükûmetin kurduğu sözüm ona «sendikalar» daki C. H. P. prapagandasına ve göz boyacılığına daha fazla dayanamayarak ayrılmaya karar vermişlerdir,

İstanbuldaki İstanbul Mensucat işçileri sendikaları, Debagat sanayii işçileri sendikası tütün işçileri sendikası ve Silivrikapı Mensucat işçileri sendikası başta olmak üzere «İstanbul Hür İşçi sendikaları birliği» adile bir birlik kurmaya karar vermişlerdir.

Bu karar hükûmetin kurduğu «Tek stil sendikası» ndaki ihtilâfın büyümesinden belirmiştir. Adı geçen sözde sendikanın Ayvansaray şubesi idare heyeti yedek üyelerile birlikte istifa etmiştir. Bu heyet yeni kurulacak olan «İstanbul Hür Mensucat İşçileri sendikası» nın esaslarını tesbit edecektir.

Bugün peşin, yarın veresiye

Önümüzdeki seçimde milletvekilliğini kazanmağa çalışan muvafık, muhalif ne kadar partici varsa işçilere şirin görünmeğe çalışıyor. Kendilerini işçilere beğendirmek için âdeta yarış ediyorlar. Ömründe fabrika yüzü görmemiş olanlar ile işçilerin arasına katılıyor, işçilerin dertlerini dinliyor, -sözüm ona- dâvalarını destekliyor, not alıyor, vaad ediyorlar.

Fakat, tabii bütün bunlar işçinin oyunu kazanıncayakadar. Ondan sonra Efedileri koydunsa bul!

Son günlerde sendika mücadeleleri gösteriyor ki işçinin böyle numaralara karnı tok. İşini sağlam kazığa bağlamadan kimseye oyunu vermek istemiyor. Evvelâ hakları kanunla tanınsın. Veresiye muamele yok.

ANADOLUDA SENDİKALAR NELERLE UĞRAŞIYORLAR

«28 Ekim 1949 tarihli Türkdili Gazetesinden.»

«Savaşta ve barışta ölen şoför ve işçi meslektaşlarımızın ruhlarına atfedilmek üzere memleketimizin güzide ve seçkin hâfizları tarafından 28.10.949 cuma günü yatsı namazından sonra Paşa camiinde mevlûd-u şerif okunacaktır. Kadın erkek bütün vatandaşlar dâvetlidirler.»

Bir okuyucumuz yazıyor:

Şoför ve işçileri Sendikası Başkanı

Ölüm ticaretinin cilveleri

ikinci dünya harbi nasıl hazırlandı?

«Almanlar yeniden harp çıkaracaklar mı? Hiç şüphe etmiyorum ve şuna kaniim ki biz de Almanyanın silâhlanmasına yardım edeceğiz veya onu silâhlandıracağız. Silâhlanmış bir Rusyanın karşısında bugünkü silâhsız Almanya Avrupa Barışı için bir tehlikedir.»

Bu sözler İngilterede Capital Steel Work ismindeki silâh fabrikasının başkanı Sir Arthur Balfour tarafından 28 Ekim 1933 tarihinde söylenmişti. Hitler Alman Çek Fransız silâh fabrikatörleri tarafından iktidara getirileli bir sene oluyordu.

Birinci Dünya harbinin bitmesile büyük ölüm piyasalarını kaybeden silâh fabbrikatörlerinin yüzü gülmüştü. Hepsi birden Berline hücum ettiler. Hitlere kanlı makinelerinin tekliflerini sundular. Muazzam siparişler aldılar...

İkinci dünya harbinin başlangıcına kadar bu böyle devam etti ve hiç bir silâh fabrikatörü her hangi bir insani veya vicdani düşünce ile Hitlere silâh vermemezlik etmedi.

Silâh başka mala benzer mi?

Silâh fabrikatörlerinin her hangi bir tüccar gibi siyasi veya içtimai bir düşünce ile hareket etmiyeceği, onun yalnız kendi kazancını düşüneceği iddia edilebilir: Belki bir silâh fabrikatörünün, sonradan kendi yurddaşlarını öldürecek silâhları düşmana satması da tabii görülebilir. Fakat bu ölüm tüccarlarının memleketleri tecavüze uğradığı zaman «vatan» dan, «memleket aşkından» bahsetmelerine ne buyurulur? Demokrasi ve hürriyetin en büyük düşmanı Hitleri silâhlayan bu zatların bugün «demokrasi dâvasını benimsemelerine ne dersiniz?

Bir iki misal

(Ölüm tüccarlarının Hitleri nasıl silâhladıklarına dair kitapta anlatılan bir çok vakaları ve neşredilen vesikaları yerimizin darlığı dolayısile veremiyeceğiz. Ancak bir ikisine temas edeceğiz.)

«Amerikadan gelen silâhlar nehirler yolu ile gizli gizli Almanyaya kaçırılmaktadır. Amerikadan silâh yüklü olarak gemiler Anvers limanına gelmeden Scheldt'de nehir mavnalarına boşaltılıyor, Polis tarafından muayene edilmeden ve hiç bir müdahaleye maruz kalmadan Hollandadan geçiyor. Hitlerciler silâhları bu şekilde tesellüm ediyorlar. Amerikadan gelen başlıca silâhlar Thompson hafif makinalı tüfekleri ile rüvelverleridir. Bu sevkiyat muazzam bir miktara baliğ oluyor.»

Hitler ve avenesi Almanyada demokrasiyi «demokrat» ların bu silâhlarile boğmuş Göring'in meşhur hava kuvvetlerini teşkil eden uçakların modelini Amerikalı Pratt and Whitney Aircraft Co. vermişti. Kumpanya her uçak motörü başına Nazilerden 200 dolar alıyordu. Sonradan mukavele değiştirildi ve yapılan motör adedi nazarı itibara alınmadan Amerikalı yılda 50,000 dolar model kirası verilmesi kararlaştırıldı.

Bundan önceki yazılarımızda adı geçen Amerikan Senatosunun Tahkikat Komisyonu Amerikan silâh fabrikatörlerinin Almanyaya her ay 100 uçak donatacak malzeme sattığını tesbit etmiştir.

İngiliz uçak fabrikaları da Nazilere harıl harıl silâh yetiştirmekle meşguldüler. O zamanki Dışişleri Bakanı Sir John Simon, 14 Mayıs 1934 tarihindeki Avam Kamarası toplantısında Armstrong - Siddeley kumpanyasının Almanlara Seksen uçak motörü hazırlamakta olduğunu itiraf etmişti. Fransız sefiri nazıra bu durumdan şikâyet edince Nazır: «Bu çeşit makine satışlarının milletlerarası mukavelelere aykırı olmadığını» iddia etmiştir. Dışişleri Nazırı İngilterenin en büyük silâh fabrikalarında hissedardı.

Artık ilk hız verilmiştir

Hitlerin iktidara getirilmesi ile harbin ilk hızı verilmiştir. Dünyada sulh ümitleri kalmamış, emniyet yok olmuştu. Herkes silâhlanıyordu. Almanyaya satılan her uçak. Uçağı satan fabrikatörün hükümetinde de endişe doğuruyor, onu da uçak sipariş etmeğe zorluyordu... Fabrikalar durmadan çalışmakta idi...

Bu münasebetle bir İngiliz silâh kumpanyasının 1934 deki toplantısında Başkan açıkça şunları söylemişti:

«İdare meclisi üyeleri şunu memnuniyetle kaydederler ki silâhsızlanma konferansının iflâsından sonra hükûmet hava kuvvetlerini arttırmağa ve diğer millerlerle ayni seviyeye çıkarımağa karar vermiştir.

«Son dört sene zarfında dört yabancı devlete silâh sattık...

«İngiliz İmparatorluğunun istikbali hava kuvvetlerinin diğer memleketlerle müsavi olmasına bağlıdır. Diğer memleketlerle her hangi bir fark bizi endişelendirir» 20 milyon insanın hayatına mal olacak İkinci Dünya harbi hazırdı.

MEKTUP

Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Usta,

De bakalım, bu işe ne diyon?

Genelevde kırav çıkmış, hemide sapına kadar kırav. Kızlar demişler kine, vizite kabul etmiyoruk demişler, duyduk duymadık demen! Demişlerkine, değil mi ki dokuzda iş bitsin deyi emir çıktı, biz tüm kapatırık kapımızı, kurtuluruk... Biz bu mihneti neden çekiyoruk? Bi lokma ekmek üçün değil mi... Gelen müşteriyi 9 da kovduktan kelli ekmek mi kalır bize? Kalmaz. Aslına bakarsan 9 da iş başı yaparık, müşteri 9 dan önce işinde gücünde... Bu reziliği bedâve kim çeker? Hammal olsan - söz temsili - yükün sırtında, bey gibi giden, paranı alan, bizim ki öyle değel ki, kesintisi var... Kahvacı Zübeyrin oğlu, Kaya bi karının dostuymuş, anlattı, kahvada anlattı, dinledik. Emme çok acı söyledi, ben dedi, bana dedi, yövmiye 10 lira para teslim etmeyen karının yüzüne bakmam, lacanalar dersen öyle, peki ne kalır kıza, Heç bişet kalmaz.. Bak bak dedi Hacı Farfara, dimek sebeplenemyon deyi talaş edyon...

Ne zannettin dedi Kaya, elbette... Yazık dedi Hacı Farfara, erkeklik ölmüş, erkeklik varsa gene bu avratlarda, Doç Fatma, Behiye Altınsaçan, Selma Bekletmez, Alamünüt Fahriye gibi kızların dırnağı olaman, sen değel, hiç kimse olamaz, öylesine erkek karılar bunlar... Yazık dedi Hacı Farfara - Kahvada ses seda kesildi - çorçocuk elinde kaldı avratlar dedi, gene de aşkolsun dedi avratlara, Kırav yaptılar, bak nasıl ortalık birbirine girdi, nidcenizi bilemyonuz... Genelevde kırav çıktı, yangın değel ki söndüresin, hırsız değel ki zoppa çekesin, afat değel ki Kızılaya bildiresin... Ankaradan tilefon etmiş Çalışma Bakanı, ben demiş, söyledim demiş, kırav yasak demiş, kim demiş bana karşı koyuyo?

Sayanda demişler kızlar, çalışırık emme bize iş ver 9 da paydos edersek idare etmez. Yok demiş Bakan şimcik işbaşı edceceniz. Doç Fatma dayanamamış, hepisinin fikrini söylemiş, demişkine, bi iyilik edeceksen tam yap, kapat genelevi barı, bize iş ver pavlikede, çalışırık, sana dua ederik, ruzu mahşarda sana kefil oluruk, yapacaksan bu işi tam yap...

Hacı Farfara atar, bu lafları da attı gibime geliyo, emme söyledikleri doğru, ya iş vermeli ya rızklarına karışmamalı. Karılar mert karı, erkeklik ölmedi evallah sayalarında.

Veli YILMAZ

Hep şu Çörçil!

Hâni İngilterenin Başbakanını seçmek bizim basının elinde olsa hemen Çörçili iktidara getiriverecek. Fakat ne yazık ki her milletin Başbakanı o milletin halkı tarafından seçilir, ve kim bilir Çörçil buna ne kadar müteessirdir.

RESMI MAKAMLAR HAFIZLARDAN MEDET UMUYORLAR!..

«Su için okutulacak mevlût»

«İstanbulun tanınmış hafızları dâvet edildi.»

«Altıntaş suyunun şehre verilmesi törenle yapılacak ve bu arada 13 ocak cuma günü belediye tarafından paşa camiinde mevlût okutulacaktır. Bu mevlût için İstanbulun tanınmış hâfızlarının getirilmesi için teşebbüslere girişilmiştir. Öğrendiğimize göre mevlûdhanlardan hâfız Fahri, hâfız Mecit ve hâfız Mahmut, duâkû Ercüment bu maksatla şehrimize dâvet edilmişler ve kendileri de geleceklerini bildirbişlerdir. Yatsı namazından sonra yapılacak mevlûda şehrimiz hafızları da katılacaklardır.»

4 Ocak 1950 tarhli
Türkdili Gazetesinden
Balıkesir

Memleket davaları nasıl halediliyor

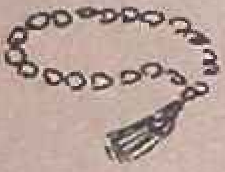
(Baştarafı 1 incide)

iktidarda kalacağını anladığım için prensiplerinin doğruluğuna inandım. Bütün prensip sahibi politikacılara benim gibi hareket etmelerini tavsiye ederim. Bu sene yanımda bir şey patladı. Ben ödüm patladı sandım. Meğer mantar tabancası patlamış. O zaman milli birliği bozmamak için... (Alkışlar. «Bize de senin gibi idealistler lâzım» sedaları.)

(Tablo 8. Muvafakat ve muhalefet bir aradadır.)

— Grev eski bir usuldür, arkadaşlar. Grev irticadır. Grevi kabul etmek irticaı kabul etmektir. Biz, Atatürkün evlâdları bu memlekette irticaa müsaade etmiyeceğiz. (Alkışlar)

— Baylar şimdi türbelerin açılması hakkındaki önerge okunacak (alkışlar)

(Tablo 8 in devamı)

— Dövizimiz yok diyorsunuz. Radyolu, kaloriferli, frijiderli, camları elektrikle kalkan en lüks otomobiller alıyorsunuz? El parasile gerdeğe girilir mi? Bu borçları torunlarımızın torunları bile ödeyemiyecek.

— Alacağız işte, ne yapacaksın bakalım. Frijiderlisini de alacağız, büfelisini de. Daha diyeceğin var mı?

— Komiserlerin altında bile lüks otomobil var.

— İstersek muhtarlara, bekçilere de veririz sana ne?

— İyi ama hususi işlerinde kullanıyorlar. Limon almağa gidiyorlar.

— Hususi işlerde de kullanılır, umumi işlerde de. Limonda almağa giderlere, portakal da. Çatla da patla. (Gürültüler. «Çatla da patla kaynana» sesleri.)

— Yahu söz verin.

— Usul haricine çıkma sus.

(Gürültüler arasında ses kaybolur.)

(Tablo 8 in devamı).

— Filânın annesinin dayısının amcazadesinin nenesine gönderilen bir bardak su meselesi.

— İnsanlar yalnız değillerdir. Aile cemiyet içinde. Cemiyet devlet içinde. Devlet hükûmetin içinde. Hükûmet de bizim içimizde. Binaenaleeyh... (alkışlar, bravo sesleri.)

(Son tablo. Halk Partisi üyeleri büyük bir huşu ile bir plâk dinlemektedirler.)

Plâk — Halk Partisi Rekord... Şimdi, sadık muhbirlerin en sadıdık'ı Reşad Aydınlıyi dinliyeceksiniz... Başbakanın sesi, kalın yani bas olandır... Reşad Aydınlının sesi ince yani soprano olandır... Uzaklardan gelen esrarengiz sesin sahibini söylemeğe mezun değiliz...

Kalın ses — Çok mütehassis, çok handan, çok şadan oldum evlâdım. Allah sizin gibi münevverleri bu memleketten eksik etmesin. Âmin...

İnce ses — Efendim... Bendeniz... şey... tesbit ettiim... Efendicağızıma söyliyeyim... şey efendim... Ne olacak şey... Vay... Arına... Fuat... Bölükbaşı... şey efendin... geliyor... gidiyor... geliyor... Gidiyor... Geliyor...

Kalın ses — Ya, bak bu çok mühim. Mühim bir ip ucu. Biraz daha bağırır mısınız, makinayı daha yeni işletiyoruz da...

İnce ses — Baş üstüne efendim, emredesiniz. Ha... Hımmm... Eee. İiiii... Ben açmadım... Yani şey efendim... İnönü efendim... İnönü olmazsa Celâl Bayar dediler... Celâl Bayar olmazsa sizi dediler... Sizi olmazsa...

Kalın ses — Ya! Fesübhanallah. (Tesbih şıkırtıları, süre mırıldanmaları).

İnce ses — Dediler ki Celâl Bayarı keselim, eti yumuşaktır, kolay kesilir... Sonra başkası, onun eti Halk Partisi kokar, biz yine başbakanı keselim, iyi dolması olur dedi... Efendim... başkası da olmaz başka bir şey keselim, başbakan kesti deriz dedi...

Kalın ses — Ya, demek bir taşla iki kuş...

İnce ses — Evet efendim, tâ kendisi (gülüşmeler). Sonra efendim yiyecekler, sonra oturup sizi. Siz onları... Bütün bunları arkamdaki zata... dürtmesene... (Titremeler ve çene atmaları) Hep karın ağrıları, vicdan sancıları içinde kıvrandım. Doktora gösterdim, gazdır dedi. Türk vatandaşıyım ben, vatanıma bağlı, sırrı sıkı. Çok ıstırap çektim çok. Günlerce. Ya bir şey olsa idi, şey olsa idi. Ya şey... aman Allahım şey...

Kalın ses — Ne şeyi?

İnce ses — (Çene atmaları, boğuk sesler) Ha... ha... ha... ha... harr... harrr... hareket... yani bilmem ki bir masa var. Sandalyası var. Sopası var... Doğrusu ürktüm. Titredim... hani bakıveriyorlar adamın icabına yani... Vicdanım bir tarafta, korku bir tarafta sarardım soldum. O zaman, şey, Başbakanım efendim, şey yaptım. Şey yaptım... (plâk bozulduğu için kaldırılır. Dinleyenler hep bir ağızdan «seçimi kazandık» diye bağırırlar ve dağılırlar.)

LAFTAN

gayrı gına geldi

Gün geçmiyor ki İstanbulün çoğu kav gibi eski ve tutuşmağa müheyya ahşap evlerden ibaret orta ve kenar semtlerinde bir veya bir kaç yangın çıkmasın ve her defasında birkaç ev birden silinip süprülerek onlarca veya yüzlerce biçare sokak ortasında kalmasın. Lâfla her şeyi yapacağını yıllardan beri halka bol bol vaad eden belediye daha henüz terkos musluklarından günün 24 saatinde de su akıtmağa muvaffak olamadı.

İmrahorda çıkan son yangınlardan birinde bereket versin ki D. D. Y. denizden hortum döşeyip halkın imdadına yetişmiş de bir kaç ev kül olduktan sonra tekmil semt yangından kurtarılabilmiş.

Marşal plânı gereğince, hâdsiz hesapsız gevezeliklerle milletin kafasını şişireceklerine, kırk asırlık İstanbul şehrinin musluklarından -medeni bir memleket gibi- devamlı su akıtsalar ve fakir halkın oda oda barınabildiği viran ve ahşap ev yığınlarının alevler içinde bir kaç dakikada kül olup gitmesine mâni olsalar her halde kendi hesaplarına da, halkın hesabına da daha akıllıca bir iş yapmış olurlar.

Her yangın sonunda uzun uzun tahkikatlar, bitmez tükenmez teftişler, kuyruklu kuyruksuz iftiralar savrulur da, İstanbul payıtaht iken -yani şimdiki nüfusundan daha çok insan otururken- idare eden terkos suyunu, artırma yolu bulunmaz.

İstanbul şehrinin ve halkının namütenahi lâflara karnı tok... İstanbul şehri devamlı su istiyor, İstanbul şehri -asfalt ve parkeden vazgeçti- babadan kalma arnavut kaldırımı yol istiyor. İstanbul şehri insanlarını barındıracak ev istiyor, İstanbul şehri düzgün nakil vasıtaları istiyor, İstanbul şehri ucuzluk ve karaborsacıların elinden halâs olmak istiyor, İstanbul şehri, çiğnenip yutulabilecek ekmek istiyor, İstanbul şehri ışık istiyor... İstanbul şehri temizlik istiyor ve bütün bunlardan yıllar boyunca mahrum iken hâlâ kendisine şehir denilmiş olmasına da şaşa kalıyor İstanbul şehri...

Yafes

Sahibi ve bu nüshada yazı işlerini fiilen idare eden:
NAHİT ÜSTEMİR
İdare Yeri:
Ankara Cad. No: 37, kat: 3
Mektup Adresi:
Posta kutusu 12, Tophane,
İSTANBUL
ABONE ŞARTLARI:
Seneliği: 480 Krş
Altı aylığı: 240 Krş
Dizgi: Anıl Matbaası
Baskı: Dobra Matbaası

İstanbul radyosunda Şarlo düşmanlığı

Dâhî sinema san'atkârı Charlie Chapline'in son defa İstanbulda gösterilen Müsyö Verdü adlı hârika filmini kötüleyebilmek için cumartesileri İstanbul radyosunda konuşan Solelli adlı türedi münekkit dilinden geleni yaptı. Dünyaca takdir edilmiş büyük Diktatör filmine dil uzatmakla işe başlıyan ve Kovboy filmlerinin sonunda konuşmasını yapmak suretiyle Şarloya olan kinini belli etmiş bulunan bay münekkidin, Amerikan Federal mahkemelerinin fikri mahkûm etmiye çabalıyan ultra demokrat kararlarından ilham ve cesaret aldığına hiç şüphe etmemeliyiz.

Basit bir cinayet mevzuunu ele alarak ondan büyük içtimaî dersler çıkartan ve güldürmeyi - mana ve maksatsız bir şaklabanlık - addemiyen Şarloyu çala kalem veya çala dil tenkide yeltenmiye imkân yoktur.

İnsan biraz haddini bilmeli...

FARE

ilme düşman ilim adamı

«Amerikanın sesi« radyosunda konuşan ve tarih profesörü olduğu iddia edilen Comegar:

— İnsanlık, yirminci asra ümidle girmişti. Fakat bu ümitler çok geçmeden kırıldı. Bu da maalesef ilmin ilerlemesinden oldu, demiş; ve beşeriyetin çekmekte olduğu ıstırapların manevî, dinî bağların zayıflamasından ileri geldiğini lâflarını ilâve etmiştir.

Esasen «İrticaın haykırışı» ile aynı mânaya gelen «Amerikanın sesi» nden bundan daha başka bir şey beklenemezdi.

Tarihi tersine çevirmeğe ve ilmin muazzam ve sürekli akışına set çekmiye yeltenis bütün dünya mürtecilerinin ezelî ve ebedî işidir. Kendi köhne ve sosyal adaletten mahrum gidişlerini halka şirin göstermeğe çalışan ve kabahati ilmin ve tekniğin ilerlemesine yükliyen bu sözde ilim adamlarına gülmemek mümkün mü?

İşçi kız alınacak

Fabrikamızın en ağır işlerini görebilecek ve patronumuzun gönlünü yapabilecek aç karnına haftada 6 gün, günde 12-14 saat çalışabilecek kabiliyette, külliyetli miktarda 13-15 yaş arasında kız işçilere ihtiyaç vardır.

AMERİKAN DELEGESİ Mİ?

(Baştarafı 1 incide)

Amerikan halkının yüzde sekseni daha Formaza adasının nerede bulunduğunu bilmiyormuş.

Amerika propagandası yaptırmak için en elverişli ağzı bulmuş olan «Amerikan sesi» radyosunu tebrik eder ve tain edildiği Birleşmiş Devletler Kore Tahkik Komisyonu Türk delegeliğinde sayın Kasım Külek'in nasıl davranacağını evvelden kestirdiğimizden ötürü biçare Korelilerin haline canı gönülden hüngür hüngür ağlarız.

Nuh Çarpıyor: 2

(Baştarafı 1 incide)

mamiyle lüzumsuz bir külfet ve o nisbette heybetli bir zillet sayacaktık.

Fakat, tekkenamenin inkılâbımıza tevcih ettiği açık tecavüzlerin dozu, bilhassa bu sefer, öyle cüretkârane bir hudutsuzluğa vardırılmış ki, onların hâlâ müsamaha ile karşılanması önünde, hayretlerin en büyüğüne kapılmamak elimizden gelmiyor.

Bakalım:

Meselâ; «Tekkename» den aynen iktibas ettiğimiz şu satırları, en az bizim kadar hayrete kapılmadan hanginiz okuyabileceksiniz.

«Laisizmayı bizde ne bilirler ne de bildirmek isterler. Laisizma, bizzat hristiyanlığa karşı tahdit edici bir engel değil, ruhani nüfuzdan faydalanarak dünyayı idareye kalkan papazların nefislerine karşı bir mâniadır. Biz de işte bunu -yani «laisizma» yı- doğrudan doğruya dini dünyadan ayırmak mânasına alıyorlar. Bu işte, bu suretle muazzam bir canbazlık yapılıyor. Bu, bütün mevcudları yaratan Allahı tasdik ettikten sonra, onun dünyaya karışmıyacağını iddia etmek canbazlığıdır ki, abeslerin ve muhallerin şahıdır!..»

Gördüğünüz gibi, lâiklik, yani inkılâbımızın altı esası umdesinden birisi, bu satırların, -bu kasap satırlarının- hâbisane darbelerile böyle ulu orta yaralanıyor da, o umdeyi koruyacak olan müeyyideler, o umdenin üzerine titremeleri icab eden kuvvetler, hâlâ öfkesiz, alâkasız, ve tamamiyle hareketsiz duruyorlar!

Bu nasıl oluyor? Nasıl oluyor da, bir zındık, bu memleketin orta yerinde:

« — Laisizmi bizde ne bilirler, ne de bildirmek isterler!...» diyerek bütün bir milleti pervasızca teçhile cüret ediyor ve büyük hâmisi Atatürk olan koskoca laiklik inkılâbımızı da, «muazzam bir canbazlık», «abeslerin ve muhallerin şahı» vasıflariyle rezilcesine tezyife yelteniyor! Sormak isteriz! Bekçileri olmakla mükellef bulunduğumuz inkılâpların baş ucunda, uyuyor muyuz, öldük mü, yoksa laiklik inkılâbımızın korunmasını da bu «Derviş Vahdeti» hortlağının dünya işlerine yeniden karışmasını ve karıştırılmasını istediği Allahtan mı bekliyoruz?..